

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

19 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu,
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vladimir Saharneau,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Saharneau Vladimir către Comisia Națională de Integritate privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2015 prin care cererea de apel depusă de către Saharneau Vladimir a fost respinsă iar hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iunie 2014 a fost menținută,

C O N S T A T Ă :

La 17 februarie 2014, reclamantul Saharneau Vladimir, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale de Integritate, solicitînd anularea actului de constatare nr. 04/12 din 30 ianuarie 2014 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Saharneau Vladimir a invocat că, este deputat în Parlamentul Republicii Moldova, membru al Frațiunii Partidului Liberal Reformat. Legislația îl obligă să prezinte declarația cu privire la venituri și proprietate, autorității competente - Comisia Națională de Integritate a RM. La 14 martie 2013, reclamantul a prezentat declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2012. La 30 ianuarie 2014, Comisia a expediat în adresa reclamantului actul de constatare nr. 04/12.

Indică că, Comisia a dispus prin Decizia nr. 34/4 din 12 septembrie 2013, începerea din oficiu a procedurii de control a veniturilor și proprietăților în privința sa. Susține că, nu i-a fost adus la cunoștință faptul intentării din oficiu a procedurii de control.

Menționează că, constatarea Comisiei, precum că i-ar fi explicat drepturile, nu corespunde realității și nu a cunoscut despre necesitatea de a prezenta dovezi.

Consideră că, în mod unilateral, Comisia a constatat prin actul din 30 ianuarie 2014, încălcarea regimului juridic al declarării veniturilor și proprietății și a regimului juridic al declarării intereselor personale.

Indică că, prin actul nr. 04/12 din 30 ianuarie 2014, Comisia a constatat încălcarea regimului juridic al declarării veniturilor și proprietății și al regimului juridic al declarării intereselor personale, fără a face referire la data când au fost obținute veniturile nedeclareate.

Susține că, veniturile realizate pe parcursul exercitării funcției trebuie să fie corelate cu cele dobândite în aceeași perioadă și numai dacă se constată o diferență vădită, se va sesiza organul de urmărire penală, astfel Comisia nu face nici cea mai elementară evaluare a veniturilor reclamantului pentru a putea determina cu certitudine dacă există sau nu o diferență vădită între cele dobândite și cele declarate.

Atrage atenția că, perioada de referință în acest caz poate servi doar anul pentru care a fost depusă declarația, alte venituri obținute anterior și nedeclareate nu au relevanță pentru aprecierea de către Comisie.

Indică că, din actul contestat, nu rezultă că, anterior aprecierii eronate de către Comisie a diferenței vădite, s-ar fi efectuat un calcul pentru determinarea diferenței, menționând că actul nr. 04/12 din 30 ianuarie 2014 are un caracter tendențios și urmărește scopul defăimării lui.

În acest context invocă că, valoarea totală a sumelor din conturile bancare deschise pe numele lui este una derizorie și nu constituie o diferență vădită între veniturile declarate și cele obținute în anul 2012.

Afirmă că, Comisia nu a indicat data depunerii acestor sume în conturile bancare pentru a aprecia dacă transferurile bănești s-au efectuat în anul 2012, iar cotele din capitalul social în societățile comerciale le-a obținut cu multă vreme înainte de anul 2012 și nu constituie o creștere a valorii proprietăților în anul 2012.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iunie 2014, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a reclamantului Saharneau Vladimir împotriva Comisiei Naționale de Integritate privind contestarea actului de constatare nr. 04/12 din 30 ianuarie 2014.

În motivarea soluției sale, instanța de fond a menționat că actul administrativ contestat de reclamant este legal și întemeiat și emis conform prevederilor legale iar temei de admitere a acțiunii nu există.

La 20 iunie 2014 Vladimir Saharneau a depus apel prin care a solicitat, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Ulterior la 05 septembrie 2014, Saharneau Vladimir a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 12 februarie 2015, apelul depus de către Saharneau Vladimir a fost respins, hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 14 iunie 2014 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural iar în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 29 mai 2015, Saharneau Vladimir a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul Saharneau Vladimir că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 12 februarie 2015 a fost expediată recurentului la data de 07 aprilie 2015. Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus la data de 29 mai 2015 de către Saharneau Vladimir în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 11 iunie 2015, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa Comisiei Naționale de Integritate copia recursului depus de către Saharneau Vladimir, cu informarea concomitentă a acesteia despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 07 iulie 2015, Comisiei Naționale de Integritate a depus referința la cererea de recurs depusă de către, solicitînd respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de Saharneau Vladimir, Colegiul atestă că recurentul nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Saharneau Vladimir, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei

recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către Saharneanu Vladimir ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Saharneanu Vladimir ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C.,

completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Saharneau Vladimir, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2015, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Saharneau Vladimir către Comisia Națională de Integritate privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevski

Iuliana Oprea